

Imepiel: la urgència d'un pla de viabilitat

El tercer canvi d'aquest any en la direcció d'Imepiel ha tornat a posar de manifest la necessitat d'aplicar un pla de viabilitat. De moment, l'actual exercici es tancarà amb unes pèrdues de més de 2.400 milions de pessetes i una nova amenaça de reprivatitzar l'empresa.

Teresa Violeta

Angel Enrique Aparicio Marco, fins ara director tècnic del Organismo de Loterías y Apuestas del Estado, ha estat l'home triat per l'administració per a substituir José Guill en la presidència de l'empresa de calçat Imepiel (la Vall d'Uixó). Amb aquest relleu són ja tres els funcionaris de l'Estat que durant l'any 88 han estat al davant d'aquesta polèmica fàbrica de pells adobades.

Els motius d'aquest canvi a la cúpula directiva, apuntats pel president del comitè d'empresa José Badenes, estan en el fet que ni l'antic president, Francisco Conde, ni l'ara substituït, José Guill, han encertat en la presentació dels seus respectius plans de viabilitat.

Davant d'aquests rumors, l'ex-president, José Guill, s'ha defensat de les crítiques efectuades contra la seua gestió, iniciada el mes d'abril, afirmant que la Direcció General de Patrimoni de l'Estat no ha sabut reconèixer tota la seua tasca realitzada durant aquests mesos amb l'objecte de reflotar l'economia d'aquesta fàbrica de calçats, que està sent víctima d'unes pèrdues difícilment recuperables.

La dimissió de José Guill es produí el passat 16 de desembre en una reunió del consell d'administració celebrada a Madrid, on també es va decidir nomenar Enrique Aparicio nou president de la fàbrica. El nou president d'Imepiel ha aterrat a la factoria amb la ferma finalitat de «reorganitzar l'empresa, millorar la producció i optimitzar els resultats», així ho va afirmar Enrique Aparicio.

No hem d'oblidar, però, que la seua gestió a partir d'aquest moment haurà de cavalcar supeditada a un misteriós i desitjat pla de viabilitat que els dos presidents anteriors han estat incapaços d'elaborar, a unes pèrdues en la producció que poden superar els 2.400 milions de pessetes al final de

l'exercici econòmic d'aquest any i, per acabar, a les pressions exercides pel comitè d'empresa i la resta de treballadors, encaminades a mantenir Imepiel com una empresa pública i integral.

Els treballadors d'Imepiel s'han manifestat favorables al manteniment de l'empresa pública i integral.

A tot això s'afegeix l'agreujant que la factoria de calçat està obligada a tornar 10.000 milions de pessetes, rebuts entre els anys 83-87 en concepte d'ajudes de l'estat, mesura que ha estat imposada per la Comunitat Econòmica Europea, des d'on es prohibeix als governs dels països comunitaris concedir subvencions a aquest tipus d'empreses. D'altra banda, la nova direcció és partidària d'atorgar una major autonomia a l'empresa, mitjançant una sèrie de fórmules modernes, que farien desaparèixer l'estatus d'empresa integral.

Aquest canvi de categoria pot topar amb l'eterna reivindicació dels treballadors de mantenir la factoria pública i integral. El comitè d'empresa s'ha mantingut en les seues demandes i exigeix a la nova cúpula directiva un increment de la producció amb l'objectiu d'ocupar cotes de mercat més elevades, que puguin mantenir l'actual plantilla de 1.400 operaris.

Per poder dur a terme aquesta mesura s'haurien de fabricar, segons dades del comitè d'empresa, de 14.000 a 15.000 parells de calçat diari. En l'actualitat, Imepiel genera més de dos milions de parells anuals, que vindrien a significar més de 3.000 milions de pessetes. D'aquesta quantitat, més d'un milió es destina a consum intern, més

de 500.000 parells a exportació, més de 300.000 a consum militar i al voltant de 150.000 es distribueixen a les tendes anomenades «Todoprecio», propietat d'Imepiel.

La revitalització de la plantilla, basada en la jubilació d'un 25 per cent dels operaris, que veuen minvades les seues facultats productives, i en la contractació de gent jove, és un altra petició que serà plantejada pels membres del comitè al nou president, Enrique Aparicio. □